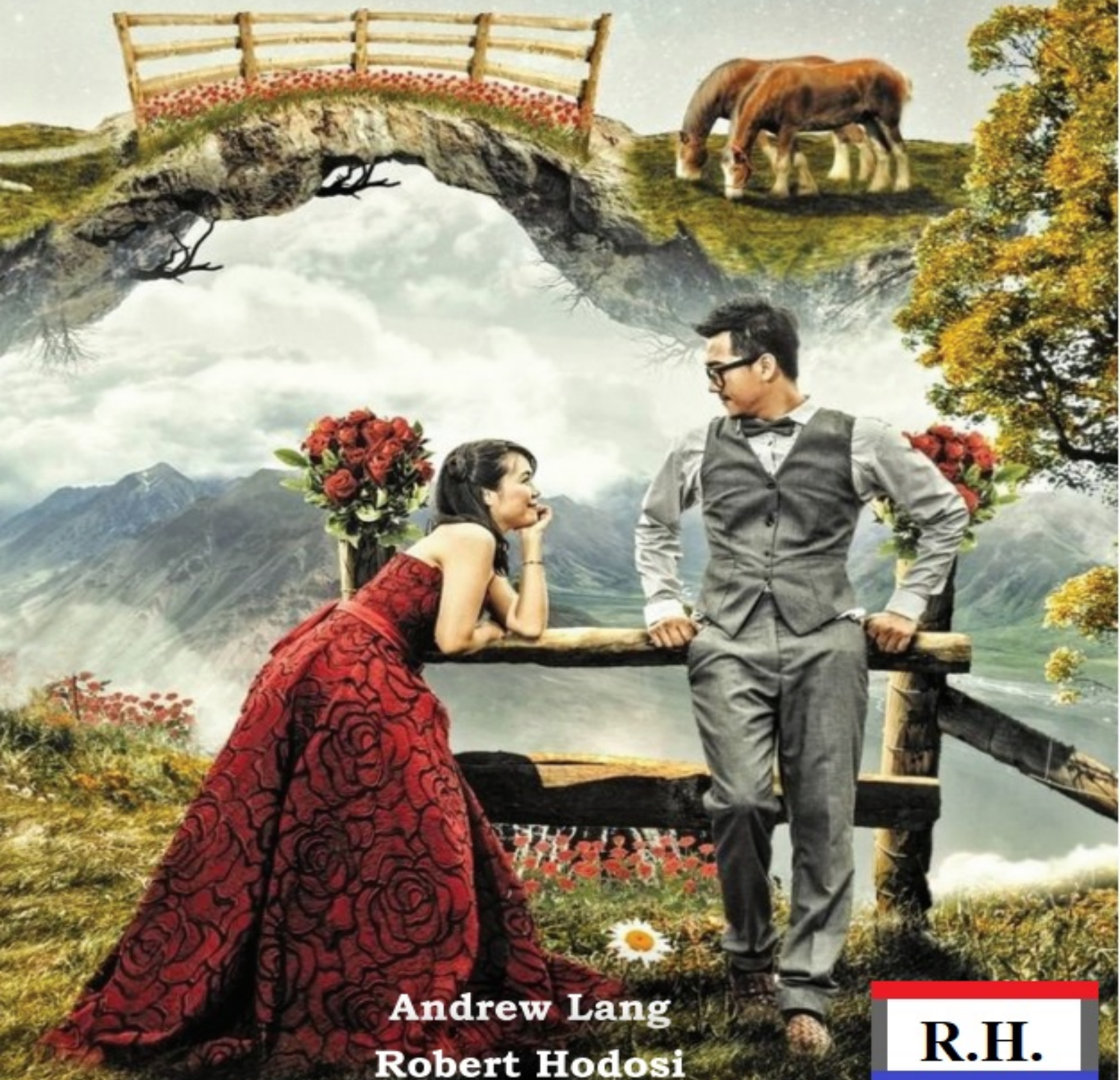

101 poviedok na večery a noci

100 ročné rozprávky - výber z 12 kníh

Andrew Lang
Robert Hodosi

R.H.

Názov: **101 poviedok
na večery a noci**

Podtitul: 100 ročné rozprávky – výber z 12 kníh

Autori: ANDREW LANG, ROBERT HODOSI

Dôležité webové adresy:

Pre tlačenu knihu:

www.martinus.sk

www.gorila.sk

Pre eKnihu:

www.martinus.sk

www.gorila.sk

www.rajknih.sk

www.kosmas.cz

ebook.ecoletra.com

Pre audioknihu:

(pripravuje sa pod názvom – Rozprávky a iné poviedky na večery a noci. Je to niekoľko sérií, v ktorých bude spolu 400 poviedok)

www.audiolibrix.com/sk

Kontakt na vydavateľa:

poviedky123@gmail.com

-

Krátka anotácia:

Veľký výber krátkych 100+1 populárnych poviedok a rozprávok z celého sveta, ktoré zozbieral Andrew Lang v 12 knihách a ich staršiu verziu publikoval vo Veľkej Británii v rokoch 1889-1910. V angličtine sú známe pod súborným názvom – Coloured Fairy Books (Farebné rozprávkové knihy). O spracovanie rozprávok a poviedok do ich novšej verzii sa postaral Róbert Hodoši (+krátky príbeh novodobej slovenskej rozprávky – 101*/ Kráľovná kávy).

Z obsahu: Princezná na hrášku, Príbeh deda Mráza, Červená čiapočka, Rumcajs Rumpel, Matka Perinbaba, Pouliční muzikanti, Vojna medzi vlkom a líškou, Rapunzelka, Pastierka a soľ, Cisárovo nové šaty, Mlynček mel, Tri malé prasiatka, Pán Kocúr v čižmách, Petržlenka, Traja trpaslíci, Kráľovná kávy, a iné.

Tiráž:

Autori: Andrew Lang, Robert Hodosi, +ďalší

Editoval a pozbieral: Andrew Lang

Spracoval a preložil: Robert Hodosi

Jazyková úprava: Róbert Hodoši

Vydal: Robert Hodosi, Lovce

1. slovenské vydanie: 2021

(Posledná úprava: 2022/7)

Počet strán: 425

(Počet slov: 132 tisíc)

PDF => ISBN: 978-80-570-3323-3

(EAN: 9788057033233)

EPUB => ISBN: 978-80-570-3324-0

(EAN: 9788057033240)

MOBI => ISBN: 978-80-570-3325-7

(EAN: 9788057033257)

Copyright © Robert Hodosi, Lovce, 2021

Obsah

- 1*/ Princezná na hrášku
- 2*/ Pochabý tkáč
- 3*/ Traja zruční bratia
- 4*/ Šesť hlupákov
- 5*/ Kozie uši cisára Trójana
- 6*/ Majster a žiak
- 7*/ Čarovný nôž
- 8*/ Krab a opica
- 9*/ Bystrý tkáč
- 10*/ Šťastena a drevorubač
- 11*/ Priateľstvo medzi mačkou a myšou
- 12*/ Žaby a diamanty.
- 13*/ Pes a vrabec
- 14*/ Princezná v podzemí
- 15*/ Kráľ, ktorý chcel vidieť raj
- 16*/ Vreteno, člnok a ihlica
- 17*/ Oreškové dieťa
- 18*/ Úžasný hudobník
- 19*/ Šakal a studnička
- 20*/ Potkania dcéra a jej manžel
- 21*/ Dvanásť poľovníkov
- 22*/ Kamenár
- 23*/ Pán Lazar a draky.
- 24*/ Obri a pastier
- 25*/ Dieťa Slnka
- 26*/ Príbeh o bankárovi a farmárovi

27*/ Tri medvede
28*/ Príbeh deda Mráza
29*/ Čarovná kanvica
30*/ Hádanka
31*/ Veselé manželky
32*/ Červená čiapčka
33*/ Rumcajs Rumpel
34*/ Matka Perinbaba
35*/ Kráľ a cap
36*/ Traja bratia
37*/ Príbeh bystrého krajčira
38*/ Malý šedivý muž
39*/ Drak a jeho babka
40*/ Vezírovo pod'akovanie
41*/ Pouliční muzikanti
42*/ Niečo som sa naučil
43*/ Ryba vo vzduchu a zajac vo vode
44*/ Stratený raj
45*/ Palác na Sklenenej hore
46*/ Oklamany drak
47*/ Žaba
48*/ Tri hadie listy
49*/ Vojna medzi vlkom a líškou
50*/ Chalupár a jeho mačka
51*/ Sedemhlavý had
52*/ Dievča s drevenou helmou
53*/ Chlpatý muž
54*/ Don Giovanni de la Fortuna

55*/ Čarovná labuť
56*/ Skrotenie niektorých divých zvierat
57*/ Dvaja vo vreci
58*/ Rapuncelka
59*/ Pastierka a soľ
60*/ Lietajúci kufor
61*/ Hlúpejší manžel
62*/ Krásna Alenka
63*/ Biely had
64*/ Zadubený Jano
65*/ Najlepší klamár na svete
66*/ Polovičné kuriatko
67*/ Cisárovo nové šaty
68*/ Zlatá hus
69*/ Na vaše zdravie!
70*/ Jazyk zvierat
71*/ Jednoduchý Matúš
72*/ Partnerstvo zlodēja a klamára
73*/ Veľký lotor Jano
74*/ Býk Peter
75*/ Mlynček mel
76*/ Tri malé prasiatka
77*/ Pán Kocúr v čižmách
78*/ Škatuľka tabatierka
79*/ Šesť mužov vo svete
80*/ Káčerov chvost
81*/ Číňan Hok-Lí a trpaslíci
82*/ Mečúň

83*/ Obchodníková dcéra Dorana

84*/ Dvanásť bratov

85*/ Muž bez srdca

86*/ Petržlenka

87*/ Biela holubica

88*/ Tri princezné z Bielej zeme

89*/ Biely vlk

90*/ Chlapec, ktorý hľadal strach

91*/ Škaredá a pekná nevesta

92*/ Traja trpaslíci

93*/ Pastier Pavol

94*/ Rozzúrená pradiarka

95*/ Obor

96*/ Traja muzikanti

97*/ Kto chce všetko, stratí všetko

98*/ Dobrý škriatok z jazera

99*/ Lietajúca loď

100*/ Fortunatus a jeho mešec

101*/ Kráľovná kávy

*** K O N I E C ***

Andrew Lang (ändrú lang)

1*/ Princezná na hrášku

1. audio nahrávka zo 400, počet slov – 310

Kde bolo, tam bolo, kedysi dávno žil raz jeden princ, ktorý sa chcel zosobášiť s princeznou, ale musela to byť skutočná princezná. Tak cestoval po svete, aby takú našiel. Našiel mnoho princezien, ale nevedel, ako má rozlíšiť, či sú to skutočné princezné. U každej z nich našiel nejakú chybu. Na každej z nich mu niečo vadilo, čo dokazovalo, že ešte nenašiel skutočnú princeznú. Tak sa vrátil domov vo veľmi zlej nálade, lebo naozaj chcel za manželku len skutočnú princeznú. Jedného dňa v noci bola veľká búrka. Blýskalo sa a hrmelo. Padal taký hustý dažď, že bolo vidno iba na malú vzdialenosť. Bolo to priam desivé počasie. Zrazu začuli, ako niekto klope na bránu paláca. Starý kráľ išiel otvoriť.

Za bránou stála princezná. Od dažďa bola celá do nitky premoknutá. Búrka ju celú zmáčala až na kosť. Voda jej tiekla po vlasoch a šatách až do topánok, a odtiaľ von. Ako tam stála, povedala, že je skutočná princezná.

„Nuž, to čoskoro zistíme!“ pomyslela si stará kráľovná, ale nepovedala nič. Vošla do spálne. Dala dole posteľné plachty. Potom dala na spodok postele malý hrášok. Naň položila dvadsať matracov a na vrch dvadsať prešívanych páperových prikrývok. Toto bola posteľ, v ktorej mala princezná spať.

Nasledujúce ráno sa jej spýtali, ako sa jej spalo.

„Ó, veľmi zle!“ povedala princezná. „Sotva sa mi podarilo zavrieť oči počas celej noci! Som si istá, že niečo tvrdé bolo v posteli. Vôbec som nemohla zaspať. Moje telo je samá modrina. Bola to strašná noc!“

Teraz už vedeli, že ona je skutočnou princeznou, pretože cítila hrášok cez dvadsať matracov a dvadsať prešívanych páperových prikrývok.

Nikto iný nemohol byť taký citlivý, len skutočná princezná.

Tak sa s ňou princ zosobášil. Už vedel, že získal skutočnú princeznú. Hrášok uložili do Kráľovského múzea. A ak ho nikto neukradol, tam leží až doteraz. A toto je skutočný príbeh.

[@ Andrew Lang, Robert Hodosi]

Andrew Lang

2*/ Pochabý tkáč

3. audio nahrávka zo 400
afganská poviedka, počet slov – 590

Raz sa istý tkáč, ktorý si hľadal prácu, dal do služby k istému sedliakovi ako pastier.

Sedliak vedel, že tento muž je veľmi pomalý, a tak mu dával starostlivé pokyny, čo má robiť.

Nakoniec povedal: „Ak sa vlk alebo nejaké divé zviera pokúsi ublížiť stádu oviec, vezmi takýto veľký kameň,“ a zodvihol kameň spreď domu, „a hod' do neho niekoľko takýchto kameňov. On sa zľakne a odíde.“ Tkáč povedal, že rozumie, a vydal sa so stádom na lúky, kde sa celý deň páslo.

Popoludní sa náhodou objavil leopard a tkáč okamžite bežal domov, ako najrýchlejšie vedel, aby zobral kamene, ktoré mu farmár ukázal, a hodil ich po tom zvierati. Keď sa vrátil, celé stádo sa medzitým rozutekalo alebo bolo zabité. Keď sa farmár dozvedel, čo sa stalo, poriadne ho zbil. „Či neboli na svahu kamene, že si sa pre ne rozbehol domov, ty hlupák?“ kričal. „Ty sa nehodíš na pasenie oviec. Dnes zostaneš doma a budeš sa starať o moju starú matku, ktorá je chorá. Možno sa ti podarí odohnať od nej muchy, ak nevieš odháňať divú zver od oviec!“

A tak na druhý deň zostal tkáč doma, aby sa staral o starú chorú matku farmára. Ako tá ležala vonku na lôžku, ukázalo sa, že muchy začali byť k nej veľmi dotieravé. Tkáč sa poobzeral po niečom, čím by ich odohnal. A keďže mu povedali, aby zdvihol najbližší kameň a tak odohnal divé zvieratá od stáda, pomyslel si, že tentoraz ukáže, ako šikovne vie poslúchnuť rozkazy. Preto vzal najbližší kameň, ktorý bol veľký a ťažký, a hodil ho na muchy; ale nešťastne zasiahol aj úbohú starú ženu. A potom, keďže sa bál farmárovho hnevu, utiekol a už ho v tom okolí viac nevideli.

Celý ten deň a celú nasledujúcu noc kráčal, až napokon prišiel do dediny, kde žilo veľa tkáčov.

„Vitaj,“ povedali mu. „Najedz sa a vyspi, lebo zajtra sa šiesti z nás vydajú hľadať čerstvú vlnu na tkanie a prosíme ťa, aby si nám robil spoločnosť.“

„Ochotne,“ odpovedal tkáč. Na druhý deň ráno sa teda sedem tkáčov vydalo na cestu do dediny, kde si mohli kúpiť, čo chceli. Cestou museli prejsť cez roklinu, ktorá bola nedávno plná vody, ale teraz bola celkom suchá. Tkáči však boli zvyknutí túto roklinu preplávať, a preto sa bez ohľadu na to, že tentoraz bola suchá, vyzliekli, uviazali si šaty na hlavy a pustili sa do preplávania suchého piesku a skál, ktoré tvorili dno rokliny. Takto sa dostali na druhú stranu bez väčšej ujmy ako odretých kolien a lakt'ov. A len čo sa dostali na druhý breh, jeden z nich ich začal počítat', aby sa uistil, že sú tam všetci. Spočítal všetkých okrem seba a potom zvolal, že niekto chýba! To každého z nich prinútilo počítat', ale každý z nich urobil rovnakú chybu, keď spočítal všetkých okrem seba, takže si boli istí, že jeden z nich chýba! Behali hore-dolu po brehu rokliny, s obavami si mädlili ruky a hľadali stopy po svojom stratenom kamarátovi. Tam ich našiel istý farmár a spýtal sa ich, že čo sa stalo.

„Bohužiaľ!“ povedal jeden z nich. „Sedem z nás vyrazilo z druhého brehu, ale jeden sa musel utopiť pri prechode, pretože sme zistili, že nás zostalo len šesť!“ Farmár ich chvíľu pozoroval a potom vzal palicu a každého z nich silno udrel, pričom počítal: „Jeden! dva! tri!“ a tak ďalej až do sedem. Keď tkáči zistili, že ich je sedem, boli farmárovi veľmi vd'ační, pretože ho považovali za čarodejníka, keďže takto dokázal zo zjavnej šestky urobiť sedem. A potom sa pochabí tkáči vybrali spoločne ďalej.

[@ Andrew Lang, Robert Hodosi]

Bratia Grimmovci

3*/ Traja zruční bratia

4. audio nahrávka zo 400
nemecká poviedka, počet slov – 610

Kedysi dávno žil raz jeden muž, ktorý mal troch synov. Okrem domu, v ktorom býval, nemal vôbec žiaden iný majetok. Svojich troch synov miloval otcovskou láskou úplne narovnať. Tak sa nevedel rozhodnúť, komu z nich po svojej smrti prenechá dom. Pritom nechcel uprednostniť ani jedného z nich. Dom nechcel predať, lebo patril jeho rodine už viaceré generácie, aj keď vtedy by mohol rozdeliť peniaze za dom medzi nimi rovnakým dielom. Napokon dostal skvelý nápad a povedal svojim synom: „Musíte ísť do sveta, postarať sa o seba a naučiť sa nejaké remeslo. Ten, ktorý z vás vytvorí najlepšie majstrovské dielo, dostane po mne dom.“

Synovia boli celkom spokojní. Najstarší si želal stať sa kováčom, prostredný holičom, a najmladší majstrom šermu. Dohodli si termín, kedy sa vrátia domov, a vypravili sa na cesty.

I stalo sa, že každý z nich si našiel dobrého majstra, u ktorého sa mohol čo najlepšie naučiť svoje remeslo. Kováč podkúval kráľovské kone a pomyslel si: „Bezpochybne dom pripadne mne!“ Holič holil najdôležitejších mužov v kráľovstve a tiež si bol istý tým, že dom bude jeho. Majster šermu počas šermiarskych duelov utržil veľa zásahov, ale zaťal zuby a nenechal sa tým odradiť. Pretože si pomyslel, že kto sa obáva úderov, nikdy nedostane dom.

Keď sa v dohodnutý čas títo traja bratia stretli doma, posadili sa a debatovali o najlepšej možnej príležitosti, ako by mohli preukázať svoje zručnosti. Práve vtedy bežal po dvore okolo nich zajac. „Pozrite!“ povedal holič. „Tu prichádza niečo v pravý čas!“ Uchopil misku a mydlo, a medzitým čo sa k nim približoval zajac urobil penu. Potom, ako zajac bežal v plnej rýchlosti, mu oholil fúzy bez toho, aby ho porezal, nejako zranil alebo mu skrivil čo i len jeden chlpek na tele.

„To sa mi naozaj veľmi páčilo,“ povedal otec. „Ak sa tvoji bratia nevnasnažia čo najviac, dom bude tvoj.“

Veľmi skoro nato sa k nim zúrivo rýchlo viezol na koči jeden muž. „Teraz, otče, uvidíš, čo ja dokážem urobiť!“ povedal kováč a vybehol za vozom. Koňovi odtrhol z kopýt všetky štyri podkovy, ako sa rútil dopredu v plnej rýchlosti, a podkul ho štyrmi novými podkovami bez toho, aby kôň čo i len trochu spomalil.

„Ty si veľmi šikovný chlapík!“ povedal otec. „Ovládaš veľmi dobre svoje remeslo, presne tak ako tvoj brat. Skutočne neviem, ktorému z vás dvoch prenechám dom.“

Vtedy sa ozval tretí syn: „Otec, nechaj aj mňa ti niečo ukázať.“ Práve začínalo pršať. Vytiahol svoj meč a začal ním šermovať nad hlavou. Odrážal ním kvapky vody, ktoré pršali. Takže ani jedna z nich naňho nekvapla. Začínalo pršať oveľa viacej a silnejšie. Slabá prehánka sa premenila na hustú vodnú smršť. Ale on šermoval svojím mečom nad hlavou stále rýchlejšie a rýchlejšie. Odrážal ním všetky kvapky nad hlavou. Vôbec nebol mokrý, ale zostával suchý, akoby bol pod dáždnikom.

Keď to jeho otec uvidel, priam žasol a povedal: „Ty si vytvoril najväčšie majstrovské dielo. Dom je tvoj.“

Obaja jeho bratia boli tiež spokojní, lebo jeho majstrovstvo bolo neprekonateľné. Tak ho tiež chválili. A keďže sa mali všetci traja radi, v dome zostali bývať spoločne a podarilo sa im speňažiť svoje remeselnícke znalosti, zručnosti a skúsenosti. Za krátky čas zarobili veľký kopec peňazí. Aj napriek tomu zostali bývať spolu, kde žili šťastne až do vysokého veku a staroby. Keď už boli veľmi starí, jeden z nich ochorel a následkom toho zomrel. Ďalší dvaja za ním tak hlboko smútili, že čoskoro tiež ochoreli a zomreli. A pretože boli skutoční majstri svojich remesiel a naozaj sa mali celý život veľmi radi, ich uložili do toho istého hrobu. O ich menách sme sa dozvedeli až mnoho rokov po tom, čo sa stali tieto udalosti, z ich náhrobného kameňa.

[@ Andrew Lang, Robert Hodosi]

Andrew Lang

4*/ Šest' hlupákov

6. audio nahrávka zo 400

belgická poviedka, počet slov – 660

Kedysi dávno žila raz jedna dievčina, ktorá už dosiahla vek tridsaťsedem rokov bez toho, že by mala vôbec niekedy milenca alebo frajera, lebo bola taká pohabá, že sa s ňou nikto nechcel zosobášiť.

Avšak jedného dňa k nim prišiel jeden mladý muž, ktorý dvoril tejto mladej žene. Jej matka žiarila od radosti. Poslala svoju dcéru do pivnice natočiť za džbán piva.

Keďže sa dievčina dlho nevedela vrátiť späť, matka sa išla dolu pozrieť, že čo sa jej stalo. Našla ju sedieť na schodoch. Hlavu mala položenú na rukách a pivo medzitým tieklo po celej dlážke, lebo zabudla zatvoriť kohútik. „Čo tam robíš?“ spýtala sa jej matka.

„Rozmýšľala som nad tým, ako pomenujem svoje prvé dieťa, keď sa zosobášim s tým mladým mužom. Lenže všetky mená v kalendári sú už obsadené.“

Matka si sadla na schody vedľa svojej dcéry a povedala: „Moja drahá dcéra, porozmýšľam o tom s tebou.“

Otec, ktorý zostal na poschodí s mladým mužom, bol veľmi prekvapený, že ani jeho manželka, ani jeho dcéra sa nevedeli vrátiť späť. Bol na rade ísť ich pohľadať. Našiel ich sedieť na schodoch, zatiaľ čo pivo tieklo po celej dlážke z kohútika, ktorý bol úplne otvorený.

„Čo tu robíte? Pivo tečie po celej pivnici.“

„Rozmýšľali sme nad tým, aké mená dáme deťom, ktoré bude mať naša dcéra s tým mladým mužom. Lenže všetky mená v kalendári sú už obsadené.“

„Nuž,“ povedal otec, „porozmýšľam o tom s vami.“

Keďže sa ani matka, ani dcéra, a ani otec nevracali z pivnice už hodnú chvíľu, ctiteľ začínal byť netrpezlivý, tak zišiel za nimi dolu, aby sa pozrel, čo tam všetci môžu robiť. Našiel ich sedieť na schodoch a pivo tieklo po celej dlážke z kohútika, ktorý bol úplne otvorený.

„Prosím vás, čo na svete tu všetci robíte? Prečo ste sa nevrátili hore? A prečo ste nechali tieť všetko to pivo na dlážku po celej pivnici?“

„Áno, ja viem, môj mladý chlapec,“ povedal otec, „ale keď si vezmeš našu dcéru, aké mená dáte svojim deťom? Všetky mená v kalendári sú už použité.“

Keď mladý muž počul túto odpoveď, povedal:

„Nuž dobre! Zbohom! Ja idem svojou cestou. Keď nájdem troch hlúpejších ľudí, ako ste vy, vrátim sa späť a vezmem si vašu dcéru za manželku.“

Tak pokračoval vo svojej ceste. Potom, ako prešiel dlhú cestu, sa dostal do ovocného sadu. Uvidel tam hrbu ľudí, ako oberali vlašské orechy a snažili sa ich nabrat' vidlami na vozík.

„Čo tam robíte?“ spýtal sa.

„Chceme naložiť vozík orechmi, ale nejako sa nám to nedarí.“

Tak im poradil, aby si zohnali košík, orechy vložili doň a potom ich vysypali do vozíka.

„Nuž,“ povedal si pre seba, „už som našiel niekoho pochabejšieho, ako boli tí traja.“

Tak si pokračoval vo svojej ceste ďalej. Po istom čase prišiel do lesa. Tam uvidel muža, ktorý sa snažil nakrmiť svoje prasa žalud'mi. Ale robil to tak, že sa snažil donútiť svoje prasa, aby vyšlo na strom a tam sa najedlo.

„Čo robíš, dobrý muž?“ spýtal sa.

„Chcem, aby sa moje prasa najedlo žalud'ov, ale nemôžem ho dostať na tento dub.“

„Keby si sa vyštveral na strom a potriasol konármi, žalude by popadali dolu a tvoje prasa by si ich pozbieralo a najedlo by sa.“

„Ó, nikdy som nad tým takto nerozmýšľal.“

„Tak toto je ďalší hlupák,“ pomyslel si ctiteľ.

Niekde ďalej na svojej ceste stretol muža, ktorý nikdy nemal oblečené nohavice a práve sa snažil si jedny obliecť. Tak ich zavesil na strom a snažil sa do nich skočiť oboma nohami naraz.

„Bolo by oveľa lepšie, kebyže ich držiš v rukách,“ povedal mu mladý muž. „Potom vlož jednu nohu do jednej diery a druhú do druhej.“

„Ó, božemôj! Máš pravdu. Si bystrejší než ja, lebo bez teba by som na to nikdy nebol prišiel.“

Napokon teda našiel troch ľudí pochabejších ako jeho nevesta, či jej otec alebo matka. Tak sa ctiteľ vrátil naspäť a zosobášil sa s mladou ženou.

Po čase sa im narodilo množstvo múdrych detí a všetci boli veľmi šťastní.

[@ Andrew Lang, Robert Hodosi]

Andrew Lang

5*/ Kozie uši cisára Trójana

7. audio nahrávka zo 400
srbská poviedka, počet slov – 690

Kde bolo, tam bolo, kedysi dávno žil raz jeden cisár, ktorý sa volal Trójan. Mal také veľké uši, ako koza. Každé ráno, keď mu holič oholil bradu a fúzy, tak sa ho spýtal, či si nevšimol na ňom niečo čudného. Každý nový holič povedal cisárovi, že má kozie uši. Hneď nato ho dal cisár popraviť.

Keďže sa toto stávalo veľmi dlho, v meste nezostal skoro žiaden holič, ktorý by mohol oholiť cisára. Napokon prišiel na rad hlavný predák Spoločnosti holičov. Ale nanešťastie, predák práve vtedy, keď mal ísť za cisárom, ochorel. Tak poslal namiesto seba jedného zo svojich učňov.

Keď mládenca zaviedli ku cisárovi do izby, ten sa ho opýtal, že prečo prišiel on, a nie jeho majster. Mládenec odpovedal, že majster je chorý a že nikomu inému s touto poctou nedôveruje viacej ako jemu. Cisár bol s odpoveďou spokojný a posadil sa. Holič mu položil okolo krku látku z jemného plátna a začal ho holiť. Presne tak ako ostatní i on si všimol cisárovi kozie uši. Keď skončil svoju prácu, cisár sa ho opýtal, či si nevšimol na ňom niečo divného. Mladý muž mu len pokojne odpovedal: „Nie, vôbec nič.“ Toto cisára tak veľmi potešilo, že mu dal dvanásť dukátov a povedal: „Odteraz ma budeš holiť každý deň.“

Keď sa učeň vrátil domov, majster sa ho opýtal, že ako sa mu u cisára darilo. Mládenec mu odpovedal: „Ó, veľmi dobre. Cisár mi povedal, že ho mám chodiť holiť každý deň, a dal mi týchto dvanásť dukátov.“ Ale o cisárových kozích ušiach nepovedal nič.

Od toho času učeň chodil pravidelne do paláca a zakaždým mu cisár zaplatil dvanásť dukátov. Po nejakom čase však toto tajomstvo v ňom doslova vrelo. Túžil po tom, aby sa s tým niekomu zdôveril. Jeho majster si na ňom všimol, že ho niečo trápi, a spýtal sa ho na to. Mládenec mu odpovedal, že ho už niekoľko mesiacov mučí jedno tajomstvo, ktoré v sebe uchováva, a túži sa s tým niekomu zdôveriť.